

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Ve KAMER

A R R E S T

**nr. 218.146 van 22 februari 2012
in de zaak A. 195.138/V-1.798**

In zake : Linda Taelman
woonplaats kiezend te 9770 Kruishoutem
Deinsesteenweg 121

tegen :

de BELGISCHE STAAT,
bijgestaan en vertegenwoordigd door de minister van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door advocaat Emmanuel
Jacubowitz
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :

Sandra Werpín
woonplaats kiezend te 7900 Leuze-en-Hainaut
Avenue Edouard Goddelain 11

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 7 januari 2010, strekt tot de nietigverklaring van: (1) het koninklijk besluit van 29 oktober 2009 waarbij Sandra Werpín wordt bevorderd door verhoging naar de hogere klasse A2 met ingang van 1 mei 2009 en (2) de impliciete weigering om de verzoekster te bevorderen tot de klasse A2.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 31 mei 2010. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een verslag opgesteld.

De verzoekster heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De tussenkomende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 1 februari 2012.

Staatsraad Jeroen Van Nieuwenhove heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Anthony Poppe, die loco advocaat Emmanuel Jacobowitz verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Monique Detry, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. In een dienstnota van de FOD Justitie van 30 april 2009 worden verscheidene betrekkingen van klasse A2, A3 en A4 vacant verklaard, waaronder

de betrekking van attaché A2 – Nationaal coördinator IDPB (Interne Dienst voor Preventie en Bescherming op het werk).

Uit de functiebeschrijving in bijlage 8 bij de voormelde dienstnota blijkt dat de functie bestaat uit het besturen en coördineren van een cel van de IDPB en uit het bijstaan van de werkgever en de werknemers door hen advies te geven, dit alles onder de leiding van het hoofd van de IDPB. De titularis van de functie geeft rechtstreeks leiding aan 5 personen en onrechtstreeks aan 20 personen.

4. De verzoekster en de tussenkomende partij, die beiden werkzaam zijn op de IDPB, dienen hun kandidatuur in voor deze betrekking. Zij zijn de enige kandidaten. De verzoekster behoort tot de Nederlandse taalrol, de tussenkomende partij tot de Franse taalrol.

5. Op 1 juli 2009 onderzoekt het directiecomité van de FOD Justitie de kandidaturen. Na evaluatie en vergelijking van de kandidaten op elk van de acht kernresultaatsgebieden die voor de functie zijn vastgesteld, komt het directiecomité tot de volgende conclusie:

“Het Directiecomité wijst op het belang van de functie. Beide kandidaten bezitten het vereiste brevet.

Toch scoort een kandidaat beter dan de andere: mevrouw Werpin.

- Mevrouw Sandra Werpin scoort in zes van de acht criteria het best; in de andere 2 scoort ze ex aequo met mevrouw Taelman,

- Zij is een gedreven coach die haar medewerkers weet aan te sporen en hen als coördinator een kader aanreikt bij de uitoefening van hun taken. Zij beschikt als leidinggevende over een duidelijke visie wat minder het geval is voor haar tegenkandidaat.

- Net zoals mevrouw Linda Taelman is mevrouw Sandra Werpin een goeie adviseur die in staat is kwaliteitsvolle adviezen af te leveren. Zij geeft hierbij tevens blijk van een sterk methodologisch inzicht.

- Mevrouw Sandra Werpin is de kandidate die op heden het meest betrokken is bij de verschillende vormingstrajecten die er lopende zijn binnen de beoogde dienst. Zij heeft zelf al verbeteringsvoorstellen gelanceerd.

- Het is mevrouw Sandra Werpin die het meest interesse toont voor kennisbeheer, ze heeft hiertoe ook al verschillende initiatieven genomen.

- De open en constructieve communicatiestijl van mevrouw Sandra Werpin maakt van haar de betere contactpersoon.
- Mevrouw Werpin beschikt over het vereiste brevet en beschikt over de nodige capaciteiten en ervaring om deze functie naar behoren uit te oefenen.

Mevrouw Sandra Werpin is een zeer spontane kandidate die over de vereiste capaciteiten beschikt voor de desbetreffende functie, die blijk geeft van een duidelijke visie en die vertrouwd is met de van belang zijnde methodologie terzake.”

Op grond van deze beoordeling plaatst het directiecomité de tussenkomende partij unaniem op de eerste plaats. Het proces-verbaal van deze vergadering wordt ondertekend op 26 augustus 2009 en met ter post aangetekende brieven van dezelfde datum meegedeeld aan de twee kandidaten.

6. Met een brief van 7 september 2009 tekent de verzoekster bezwaar aan tegen het voorstel van het directiecomité. Zij stelt onder meer dat zij veel ervaring heeft opgedaan in leidinggeven en coördineren door haar werk in het laboratorium van het Centrum voor Landbouwkundig Onderzoek en op het Nationaal Centrum voor Criminalistiek en Criminologie (NICC) en wijst op het belang van de technische en wetenschappelijke kennis om de analyseresultaten te kunnen interpreteren. De verzoekster wijst ook op behaalde concrete doelstellingen, zoals inzake de opslag van overtuigingsstukken in verscheidene rechtbanken, op uitgevoerde werkpostanalyses en op het feit dat zij, nog vooraleer de nationale dienst IDPB van start ging met het opvragen van risicoprofielen, reeds van de grote risicogroepen de volledige lijsten had samengesteld. De verzoekster stelt ten slotte nog dat zij op het NICC talrijke procedures en documenten heeft opgesteld volgens de kwaliteitsprincipes (ISO-normen) en klaagt aan dat één van de basisprincipes van de kwaliteitsnorm, namelijk dat alle procedures en opdrachten moeten geschreven worden in de taal van de gebruiker, niet worden toegepast op de IDPB, omdat bij de vergaderingen en in de verslagen en de agenda steeds het Frans wordt gebruikt. De verzoekster voegt daar aan toe dat de tussenkomende partij het duidelijk moeilijk heeft om het Nederlands bij vergaderingen te volgen.

De verzoekster besluit dat ze er van overtuigd is over meer competenties te beschikken voor het uitoefenen van de functie, ook al beschikt zij niet over de methodologische achtergrond van de tussenkomen partij.

7. Op 16 september 2009 onderzoekt het directiecomité het bezwaarschrift. In de notulen wordt hieromtrent het volgende vermeld:

“Wat betreft een aantal elementen die Mevrouw Taelman herneemt uit haar C.V. verklaart het Directiecomité dat het niet de bedoeling is alle huidige en vroegere loopbaanaspecten van een kandidaat systematisch te vermelden in de notulen, maar dat zij wel degelijk in aanmerking zijn genomen. De brief met de kandidatuurstelling maakt immers deel uit van het dossier dat aan alle leden van het Directiecomité wordt voorgelegd voor de voordracht en beraadslaging.

Zij verwijst tevens naar enkele punten binnen de huidige organisatie die volgens haar moeten verbeteren of wijzigen en geeft een overzicht van wat in haar opinie de ideale manier is om deze functie uit te oefenen. Die inhoud geeft echter niet aan dat Mevrouw Taelman daarom een betere coördinator is dan de andere candidate.

Mevrouw Taelman onderstreept haar technische expertise die reeds werd erkend door het directiecomité aangezien ze als eerste staat gekwoteerd voor dit criterium maar bevat geen extra elementen inzake coördinatie en methodologie. Bij dit laatste element geeft Mevrouw Taelman toe dat de andere candidate een grotere methodologische achtergrond heeft. Zij geeft ook toe dat ze een minder grote ervaring heeft in de rol van coördinator, wat het directiecomité in het vorige PV ook had gezegd.

Het verweerschrift brengt geen preciseringen aan die relevant zijn voor de vergelijking van competenties, kennis en attitude ten aanzien van de andere candidate, meer in het bijzonder inzake het criterium leidinggevende en coach, wat 2 belangrijke criteria zijn.

Het Directiecomité neemt nota van de opmerkingen i.v.m. taalrol en zal de dienst hierop aanspreken.”

Het directiecomité beslist het bezwaarschrift van de verzoekster niet in aanmerking te nemen en de rangschikking van de kandidaten te handhaven.

De notulen van die vergadering worden ondertekend op 1 oktober 2009 en met een brief van dezelfde datum stuurt de verwerende partij een kopie ervan toe aan de verzoekster.

8. Bij koninklijk besluit van 29 oktober 2009 wordt de tussenkomende partij bevorderd tot de klasse A2 met ingang van 1 mei 2009. Deze bevordering wordt aangerekend op het Franse taalkader. Dit is het bestreden besluit. Het wordt bij uittreksel gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 9 november 2009.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Standpunten van de partijen

9. De verwerende partij werpt op dat het beroep niet ontvankelijk is in zoverre het gericht is tegen de tweede bestreden beslissing, namelijk de impliciete weigering om de verzoekster te bevorderen. De verzoekster heeft immers slechts een belang bij de vernietiging van de impliciete weigeringsbeslissing indien de overheid de rechtsplicht had om de verzoekster te benoemen.

10. De verzoekster repliceert dat de overheid wel degelijk verplicht is de verzoekster te benoemen in de betrokken functie indien de bestreden beslissing wordt vernietigd. De verzoekster voldeed immers aan alle benoemingsvoorwaarden en was de enige kandidate naast de tussenkomende partij. Er bestond ook geen enkel bezwaar tegen haar benoeming.

Beoordeling

11. De bevordering door verhoging naar de klasse A2 is een bevordering naar keuze, die als dusdanig geen gebonden bevoegdheid inhoudt in hoofde van de verwerende partij. Het gegeven dat te dezen enkel de verzoekster en de tussenkomende partij kandidaten waren voor de betrekking in kwestie, doet daaraan geen afbreuk, aangezien de benoemende overheid ook bij een gebeurlijke vernietiging van de eerste bestreden beslissing niet verplicht is om de verzoekster te benoemen, maar er toe gehouden is een nieuw onderzoek door te voeren naar

de geschiktheid van de kandidaten. De exceptie is bijgevolg gegrond; het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk in de mate dat het betrekking heeft op de tweede bestreden beslissing.

In wat volgt wordt de eerste bestreden beslissing aangehaald als “de bestreden beslissing”.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

12. In een eerste middel wordt de schending aangevoerd van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, alsook van het gelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

De verzoekster stelt dat de aangehaalde wetsbepalingen inhouden dat uit de motivering van de bestreden beslissing moet blijken om welke redenen de benoemende overheid de benoemde kandidaat heeft verkozen boven de andere kandidaat. Dit houdt in dat er in het benoemingsbesluit concrete gegevens moeten voorkomen die de niet-benoemde kandidaat in staat stellen die objectieve, redelijke en pertinente criteria en hun beoordeling te achterhalen. De beoordeling van de benoemde kandidaat door het directiecomité is niet met concrete gegevens onderbouwd. Bij evaluatie van de kandidaten als leidend ambtenaar wordt met betrekking tot de tussenkomende partij geen concreet voorbeeld gegeven van ervaring, in tegenstelling tot de verzoekster. De stelling dat de tussenkomende partij “ook ervaring [heeft] in teamleiding” is slechts een gemeenplaats; de vermelding van haar coördinerende rol houdt geen verband met haar leidinggevende capaciteiten. De evaluatie van de tussenkomende partij als

coach bevat slechts vage en abstracte formuleringen. Bij de evaluatie van het optreden als coördinator wordt van de tussenkomende partij gesteld dat ze goed scoort, zonder dat evenwel een concreet element wordt aangehaald waaruit blijkt dat de tussenkomende partij ter zake over meer capaciteiten beschikt dan de verzoekster. Voorts wordt gesteld dat de tussenkomende partij een goede kennisbeheerster is en dat de verzoekster haar kennisbeheer nog moet verbeteren, zonder dat rekening wordt gehouden met het eindwerk dat de verzoekster heeft opgesteld tijdens een opleiding aan de Universiteit Antwerpen Management School. Voor alle gehanteerde criteria worden stijlformules gebruikt, zoals “geeft blijk van reële vaardigheden”, “blijk van belangrijke pedagogische vaardigheden”, “toont algemene interesse in kennisbeheer”, “scoort goed op dit vlak”, die evenwel niet met concrete gegevens worden gestaafd. De verdiensten van de tussenkomende partij worden nergens besproken in het licht van de vacante betrekking, die technische capaciteiten vergt waarover de tussenkomende partij niet beschikt.

13. In haar memorie van wederantwoord zet de verzoekster de door haar aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het gelijkheidsbeginsel uiteen. Het recht van gelijke toegang tot het openbaar ambt vereist dat de overheid op een zorgvuldige wijze de kandidaten vergelijkt op basis van objectieve, redelijke en pertinente criteria.

Voorts bespreekt zij puntsgewijs de vergelijking van de kandidaten door het directiecomité.

Voor het criterium “coach” stelt de verzoekster dat er als concreet voorbeeld van coaching voor de tussenkomende partij ten onrechte wordt verwezen naar het gegeven dat zij de indiensttreding van twee militairen op zich heeft genomen. Dit gegeven houdt niet in dat de tussenkomende partij deze militairen heeft gecoacht, want coachen betekent begeleiden en adviseren.

Een goede beoordeling voor criterium “coördinator” veronderstelt dat men over de vereiste technische kennis beschikt. Aangezien wordt toegegeven dat de tussenkomende partij over minder technische kennis beschikt dan de verzoekster, kan men volgens haar niet concluderen dat de tussenkomende partij beter scoort voor dit criterium.

Voor het criterium “opleider” wordt uitdrukkelijk vermeld dat de verzoekster de meeste ervaring heeft in het geven van opleidingen, hetgeen inhoudt dat zij de meest aangewezen persoon is om leiding te geven en dat zij door haar goede voorbereiding een heldere structuur naar voor brengt en in een begrijpelijke taal moeilijke technische kennis kan overdragen naar haar medewerkers.

De beoordeling van het criterium “kennisbeheerder” bevat een interne tegenspraak, aangezien enerzijds wordt gesteld dat de verzoekster moeite heeft met het delen van kennis en haar houding tijdens de coördinatievergaderingen moet wijzigen, terwijl anderzijds wordt gesteld dat de verzoekster de coördinatievergaderingen niet vaak bijwoont.

Bij de beoordeling voor het criterium “contactpersoon” verwacht de verwerende partij een kritische geest met respect voor contactpersonen. De verzoekster schenkt klare wijn en zegt duidelijk waar het op staat, terwijl de tussenkomende partij dit niet kan omdat zij niet over zoveel bagage beschikt dan de verzoekster. Men zou kunnen stellen dat zij de zaken omfloerst en geen directe aanpak voorstaat. Het is dan ook onbegrijpelijk dat daaruit wordt geconcludeerd dat de verzoekster een slechtere contactpersoon is dan de tussenkomende partij.

De verzoekster bekritiseert voorts de algemene conclusie in het advies van het directiecomité. Er wordt zo goed als niets vermeld over de verzoekster, behalve dan dat ze een goede adviseur is. Er wordt duidelijk meer welwillendheid betoond ten aanzien van de tussenkomende partij dan ten aanzien van de verzoekster. Voor drie van de zes functievereisten wordt de

tussenkomende partij in twee zinnen beoordeeld, maar daaruit blijkt niet waarom aan haar de voorkeur werd gegeven. Er is dan ook geen daadwerkelijke vergelijking van titels en verdiensten gebeurd. De titels en verdiensten van de tussenkomende partij werden gemaximaliseerd en die van de verzoekster werden geminimaliseerd. Uit de carrière van de verzoekster werden de negatieve aspecten aangehaald en uit de carrière van de tussenkomende partij de positieve. Met het verschil in ervaring werd geen rekening gehouden, evenmin als met de anciënniteit van de verzoekster.

Er werd ook geen rekening gehouden met de concrete opmerkingen die de verzoekster in haar bezwaarschrift heeft geformuleerd.

Beoordeling

14. De verzoekster voert de schending aan van een aantal algemene beginselen van behoorlijk bestuur, maar zij laat na uiteen te zetten hoe deze beginselen door de bestreden beslissing geschonden zouden zijn. Eerst in haar memorie van wederantwoord, en dus laattijdig, werkt zij de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het gelijkheidsbeginsel op zeer summiere wijze verder uit. Het middel is bijgevolg onontvankelijk in zoverre het betrekking heeft op de betrokken algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

15. In zoverre in het middel de schending wordt aangevoerd van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, blijkt de verzoekster in wezen de vergelijking van de titels en verdiensten van de twee kandidaten voor de aangehaalde betrekking te bekritisieren. De verzoekster spitst haar kritiek evenwel voornamelijk toe op onderdeel 5 van het advies van het directiecomité van 1 juli 2009, terwijl dit advies ook andere onderdelen bevat waarin de twee kandidaten worden beoordeeld en onderling vergeleken. Bij de beoordeling van de gegrondheid van het middel wordt dan ook rekening gehouden met die overige onderdelen.

16. Wat betreft de leidinggevende capaciteiten voert de verzoekster in wezen aan dat in onderdeel 5 van het advies van het directiecomité over haar wel uitdrukkelijk wordt gesteld waar zij haar ervaring heeft opgedaan, terwijl er over de tussenkomende partij alleen wordt geponereerd dat zij ervaring heeft in teamleiding, zonder dat dit concreet wordt onderbouwd.

Nog afgezien van de vraag of deze beoordeling in onderdeel 5 van het advies van het directiecomité niet veeleer de wijze van leidinggeven betreft, veeleer dan de omvang van de ervaring ter zake, wordt in onderdeel 4 van het advies met betrekking tot de leidinggevende capaciteiten het volgende vermeld over de tussenkomende partij:

“Sinds de kandidate deel uitmaakt van de Interne Dienst voor Preventie en Bescherming op het werk heeft zij duidelijk getoond zich geheel te willen inzetten voor de taak als leidinggevende. Ze bekleedt de functies die verband houden met de coördinatie van de teams van de RO, maar ook die welke normaliter toegekend worden aan twee afwezige coördinatoren van een rechtsgebied van een hof van beroep. Haar aanpak is zeer participatief, maar ze aarzelt niet die te wijzigen en zich sturend op te stellen als dat nodig is. De doelstellingen die ze het team en de personen vooropstelt zijn SMART en worden op een duidelijke en voor iedereen begrijpelijke manier overgebracht.”

Uit het voorgaande blijkt dat op een voldoende concrete manier wordt aangegeven waar de tussenkomende partij leidinggevende ervaring heeft opgedaan en hoe zij leiding geeft.

17. Wat betreft de capaciteiten als coach baseert de verzoekster haar kritiek op een fragment van wat in onderdeel 5 van het advies van het directiecomité wordt gesteld. Er wordt na dat fragment evenwel nog het volgende vermeld:

“Dankzij de goede coaching van haar teamleden wisselen deze laatsten gemakkelijker informatie uit en werken ze spontaan samen zonder dat deze uitwisseling voortdurend op gang moet worden gehouden”.

Hieruit blijkt dat, anders dan de verzoekster voorhoudt, ook voor dit criterium de beoordeling van de capaciteiten inzake coaching van de tussenkommende partij concreet worden onderbouwd.

18. Met betrekking tot de capaciteiten als coördinator stelt de verzoekster dat de bewering dat de tussenkommende partij een goede coördinator is, niet concreet wordt onderbouwd. In onderdeel 4 van het advies van het directiecomité wordt hieromtrent evenwel het volgende vermeld:

“De kandidaat ontwikkelt een duidelijke visie op de te bereiken doelstellingen, teneinde het managementplan van de FOD na te leven. Ze draagt een deel van deze doelstellingen over aan haar team en zorgt voor de follow-up van hun verwezenlijkingen. Ze staat tussen de regionale coördinatoren en zorgt voor een vlotte doorstroming van informatie in beide richtingen. Ze komt tevens tussenbeide in het veld wanneer dat nodig blijkt te zijn of als dat wordt gevraagd.”

Uit het voorgaande blijkt dat op een voldoende concrete manier wordt aangegeven waarop de door de verzoekster bekritiseerde bewering is gebaseerd.

In de kritiek in haar memorie van wederantwoord op de conclusie in onderdeel 6 van het advies van het directiecomité, gaat de verzoekster er van uit dat de aangehaalde betrekking een technische functie betreft, terwijl uit de functiebeschrijving blijkt dat de betrekking in hoofdzaak het besturen en coördineren van een cel van de IDPB betreft, teneinde de efficiënte en kwaliteitsvolle werking van de IDPB te waarborgen. Uit de diploma- en opleidingsvereisten kan evenmin worden opgemaakt dat de betrekking een technische functie betreft, zoals de verzoekster voorhoudt. Veeleer gaat het om een administratieve functie met de nadruk op leiding en coördinatie. De kritiek van de verzoekster mist ter zake bijgevolg feitelijke grondslag.

19. Over de capaciteiten als opleider wordt weliswaar in onderdeel 5 van het advies van het directiecomité gesteld dat de verzoekster een ervaren lesgeefster is en over de nodige capaciteiten als opleidster beschikt, maar anders

dan ze in haar memorie van wederantwoord lijkt voor te houden, wordt er ook gewezen op de pedagogische kwaliteiten van de tussenkomende partij, alsook op haar betrokkenheid bij verscheidene opleidingsprojecten, haar interesse voor dat domein en de nauwgezetheid waarmee zij haar uiteenzettingen voorbereidt. Bij de vergelijking in onderdeel 6 van het advies wordt benadrukt dat zowel de verzoekster als de tussenkomende partij beschikken over de nodige capaciteiten en ervaring als opleider, dat de verzoekster de meeste ervaring heeft in het geven van opleidingen, maar wel in een ander kader terwijl de tussenkomende partij vooral vertrouwd is met het samenstellen, organiseren en herwerken van opleidingen en het meest vertrouwd is met de opleidingen in het werkdomein. Uit de “globale conclusie” in dat onderdeel blijkt aan dat laatste element het meeste gewicht wordt toegekend, hetgeen geen foutieve of kennelijk onredelijke beoordeling inhoudt.

20. Wat betreft de capaciteiten als kennisbeheerder blijkt uit onderdelen 4 en 5 van het advies van het directiecomité dat de kennis van de verzoekster met betrekking tot het vakdomein weliswaar wordt erkend, maar dat zij de functievereiste minder goed invult dan de tussenkomende partij wat betreft de overdracht van die kennis naar haar medewerkers.

Anders dan de verzoekster in haar memorie van wederantwoord voorhoudt, valt niet in te zien hoe de beoordeling van dit criterium een interne tegenspraak bevat. In de onderdelen 4 en 5 van het advies van het directiecomité wordt met betrekking tot de capaciteiten als coördinator gesteld dat de verzoekster zeer zelden coördinatievergaderingen organiseert en ze niet vaak bijwoont. Met betrekking tot de capaciteiten inzake kennisbeheer wordt er vermeld dat de verzoekster moeite heeft met het delen van kennis, zowel op teamniveau als tijdens coördinatievergaderingen en dat zij meer inspanningen zou moeten doen tijdens de coördinatievergaderingen en op een meer systematische wijze teamvergaderingen zou moeten organiseren om de informatiedoorstroming te verbeteren. Het valt niet in te zien hoe deze vaststellingen, ook al zijn ze minder gunstig wat betreft de verzoekster, elkaar zouden tegenspreken.

21. Over de capaciteiten als contactpersoon wordt in het advies van het directiecomité gesteld dat de verzoekster in haar contacten met de nationale cel van de IDPB en met haar medewerkers blijk geeft van een “soms te uitgesproken kritische geest, wat een constructieve samenwerking niet vergemakkelijkt”. Tevens wordt gesteld dat zij “weigert [...] op constructieve wijze samen te werken met de nationale cel van de IDPB, [en] [...] kritiek [uitbrengt] op medewerkers tijdens vergaderingen [en] in mails gericht aan verschillende directeurs-generaal”. Hieruit kan worden opgemaakt dat de directe stijl waarop de verzoekster zich laat voorstaan, op niet kennelijk onredelijke gronden door het directiecomité minder wordt geapprecieerd dan de werkwijze van de tussenkommende partij, die als “neutraal in haar bewoordingen” wordt gekarakteriseerd.

22. De door de verzoekster in haar memorie van wederantwoord bekritiseerde “globale conclusie” van het advies van het directiecomité kan niet los worden gelezen van hetgeen eraan voorafgaat. De stelling dat deze conclusie te bondig is en geen vergelijking van de kandidaten inhoudt, gaat eraan voorbij dat de kandidaten in de voorgaande passages van het advies wel degelijk op uitvoerige en concrete wijze worden vergeleken. Anders dan de verzoekster voorhoudt, kan uit die voorgaande passages allerm minst worden opgemaakt dat haar verdiensten worden geminimaliseerd en dat die van de tussenkommende partij worden gemaximaliseerd. Aangezien noch uit de bekendmaking van de vacature, noch uit het advies van het directiecomité kan worden opgemaakt dat de anciënniteit naast de overige objectieve vergelijkingspunten een beoordelingscriterium zou uitmaken, laat staan een doorslaggevend criterium, vermocht het directiecomité de hogere anciënniteit van de verzoekster buiten beschouwing te laten.

De stelling van de verzoekster dat het directiecomité niet ingaat op de opmerkingen in haar bezwaarschrift, gaat eraan voorbij dat het directiecomité als een orgaan van actief bestuur niet verplicht is om te

antwoorden op alle argumenten die de verzoekster in haar bezwaarschrift aanbrengt. Het volstaat dat blijkt waarom met deze bezwaren geen rekening kon worden gehouden. In de notulen van de vergadering van het directiecomité 16 september 2009 wordt het bezwaarschrift van de verzoekster besproken en wordt uiteengezet om welke redenen haar bezwaarschrift geen aanleiding kon vormen om de voorgestelde rangschikking van de kandidaten te wijzigen. De verzoekster komt er niet toe deze redengeving specifiek te bekritisieren.

23. Het eerste middel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

24. In een tweede middel wordt de schending aangevoerd van artikel 72, § 2, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel.

De verzoekster betoogt dat zij niet op de hoogte werd gebracht van de vacante betrekking, hoewel zij aan de vereiste voorwaarden voldeed, hetgeen een schending inhoudt van de aangehaalde bepaling.

In haar memorie van wederantwoord stelt de verzoekster dat zij nooit op de hoogte is gebracht van de vacante betrekking, ook niet door een latere brief vanwege de verwerende partij, in tegenstelling tot wat die partij voorhoudt.

In haar laatste memorie voegt zij daar nog aan toe dat de aangehaalde bepaling weliswaar geen op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereiste inhoudt, maar wel een substantieel vormvereiste. De verzoekster heeft door de miskenning van dit substantieel vormvereiste door de verwerende partij haar kandidaatstelling op een vlugge wijze moeten afhandelen en heeft niet de nodige tijd kunnen besteden aan het verzamelen van alle gegevens. Zij is

bijgevolg in haar belangen geschaad door de miskennen van de aangehaalde bepaling.

Beoordeling

25. Artikel 72, § 2, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 luidt als volgt:

“Art. 72. [...] § 2. De vacature van een door bevordering te begeven betrekking wordt ter kennis gebracht van de benoembare ambtenaren door een bekendmaking van vacante betrekking. Dit bericht bevat alle elementen betreffende de vacante betrekking teneinde aan de kandidaten toe te laten te solliciteren met alle kennis van zaken.

De bekendmaking van vacante betrekking wordt ofwel overhandigd aan elk der betrokken ambtenaren in ruil voor een door hen ondertekend ontvangstbewijs dat de datum van ontvangst der bekendmaking vermeldt ofwel bij een ter post aangetekend schrijven gezonden aan het door de betrokkene laatst opgegeven adres, ofwel tegelijkertijd aangekondigd door een bekendmaking in het Belgisch Staatsblad en een gewone verzending aan de benoembare ambtenaren.

Wanneer de ambtenaar om welke reden ook tijdelijk uit de dienst verwijderd is, wordt hem de bekendmaking van vacante betrekking bij een ter post aangetekend schrijven gezonden aan het door hem laatst opgegeven adres.
[...].”

Deze bepaling beoogt in de eerste plaats te waarborgen dat alle ambtenaren die voldoen aan de voorwaarden om te kandideren, van de vacature op de hoogte worden gebracht, zodat zij de mogelijkheid hebben om tijdig hun kandidatuur in te dienen. Aangezien deze bepaling evenwel niet in een specifieke sanctie voorziet voor het geval dat zij niet wordt nageleefd, kan de niet-naleving ervan niet leiden tot de nietigheid van de bestreden beslissing die nadien is tot stand gekomen, indien blijkt dat het zo-even geschetste normdoel van de betrokken bepaling is bereikt.

26. Het gegeven dat de verzoekster niet op de hoogte zou zijn gebracht van de vacature, heeft haar niet belet een ontvankelijke kandidatuur in te dienen. Het normdoel van de aangehaalde bepaling is bijgevolg bereikt. De niet

nader uitgewerkte stelling van de verzoekster dat zij over te weinig tijd zou hebben beschikt om haar kandidatuur voor te bereiden, wordt tegengesproken door het gegeven dat zij een vrij uitvoerige toelichting heeft verstrekt bij haar kandidaatstelling, samen met een omstandig curriculum vitae, alsook door het gegeven dat het directiecomité zich bij de vergelijking van de kandidaten ook wat de verzoekster betreft heeft kunnen baseren op zeer concrete gegevens met betrekking tot haar capaciteiten.

In de gegeven omstandigheden kan de gebeurlijke niet-naleving van de aangehaalde bepaling niet tot de nietigverklaring van het bestreden besluit leiden. De verzoekster heeft bijgevolg geen belang bij het middel.

27. Het tweede middel is niet ontvankelijk.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

28. In een derde middel wordt de schending aangevoerd van artikel 23 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de evaluatie en de loopbaan van het rijkspersoneel.

De verzoekster stelt dat de beslissing tot rangschikking moet steunen op wettige motieven en dat ze moet worden genomen met inachtneming van “het beginsel van behoorlijk bestuur”. Uit het bezwaarschrift dat zij op 7 september 2009 indiende blijkt dat zij over duidelijk grotere aanspraken beschikt dan de tussenkomen partij. Er werd evenwel geen rekening gehouden met haar inzet, die op alle mogelijke manieren wordt gedwarsboomd, noch met haar grotere beroepservaring, noch met haar technische capaciteiten, zoals die uit haar bezwaarschrift blijken. Het directiecomité heeft de grotere aanspraken van de verzoekster opzijgezet en gaat ook niet in op de concrete opmerkingen die zij ter zake in haar bezwaarschrift formuleerde.

Uit de functiebeschrijving staat uitdrukkelijk vermeld dat het gaat om “techniek en infrastructuur”. Aangezien de verzoekster een technische opleiding heeft genoten, in tegenstelling tot de tussenkomende partij, en zij bovendien kan bogen op een jarenlange ervaring inzake leiding en organisatie in het labo microbiologie van het Centrum voor Landbouwonderzoek te Gent en bij het NICC, werd zij ten onrechte na de tussenkomende partij gerangschikt. Het directiecomité heeft de interne en externe diensten niet geraadpleegd over de vakkunde, de kwaliteiten en de verdiensten van de verzoekster die van belang zijn voor de vacante betrekking. Hierdoor is het directiecomité zijn beoordelingsbevoegdheid te buiten gegaan.

Bij het beoordelen van de ervaring van de tussenkomende partij heeft het directiecomité rekening gehouden met de ervaring die zij heeft opgedaan als attaché A1. Deze functie heeft zij evenwel enkel kunnen uitoefenen omdat de verzoekster in 2005 niet op de hoogte was gebracht van de vacature voor die betrekking. De tussenkomende partij heeft bijgevolg die ervaring opgedaan terwijl zij al die jaren die functie op onwettige wijze uitoefende, terwijl de verzoekster om die reden die ervaring niet kon verwerven.

Ten slotte stelt de verzoekster nog dat de kwaliteitsnorm dat alle procedures en opdrachten moeten geschreven worden in de taal van de gebruiker, niet wordt toegepast op de nationale dienst van de IDPB, aangezien bij de vergaderingen en in de verslagen en de agenda steeds het Frans wordt gebruikt. De verzoekster voegt daar aan toe dat de tussenkomende partij het moeilijk heeft om het Nederlands bij vergaderingen te volgen.

29. In haar memorie van wederantwoord stelt de verzoekster nog dat zowel de voorzitter als de preventieadviseur A3 en de preventieadviseur A2 Franstalig zijn, zodat er moeilijk sprake kan zijn van een taalevenwicht.

30. In haar laatste memorie argumenteert de verzoekster ten slotte nog dat de capaciteiten die door het directiecomité werden beoordeeld maar effectief tot hun recht komen indien men over de nodige technische kennis beschikt. Met die technische kennis wordt helemaal geen rekening gehouden.

Beoordeling

31. Artikel 23 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 luidt als volgt:

“Art. 23. De bevordering binnen het niveau A die afhankelijk is van het vacant zijn van een betrekking, wordt toegekend na met redenen omkleed advies van het directiecomité.”

Uit de uiteenzetting van het middel kan worden opgemaakt dat de verzoekster eigenlijk de motivering van het advies van het directiecomité viseert.

32. De verzoekster steunt haar grotere aanspraken in hoofdzaak op haar grotere technische onderlegdheid, waarbij zij er van uitgaat dat de aangehaalde betrekking een technisch functie betreft en zij daar met een technisch diploma meer voor in aanmerking komt dan de tussenkomende partij.

Bij de beoordeling van het eerste middel werd reeds gesteld (nr. 18) dat uit de functiebeschrijving van de aangehaalde betrekking kan worden opgemaakt dat de betrekking in hoofdzaak het besturen en coördineren van een cel van de IDPB betreft, teneinde de efficiënte en kwaliteitsvolle werking van de IDPB te waarborgen. Uit de diploma- en opleidingsvereisten kan evenmin worden opgemaakt dat de betrekking een technische functie betreft. Veeleer gaat het om een administratieve functie met de nadruk op leiding en coördinatie. De verzoekster verduidelijkt niet welke technische kennis, die volgens haar vereist is voor de aangehaalde betrekking, niet zou zijn beoordeeld door het directiecomité.

Bij de beoordeling van het eerste middel werd eveneens gesteld (nr. 16) dat in het advies van het directiecomité op een voldoende concrete manier wordt aangegeven waar de tussenkomende partij leidinggevende ervaring heeft opgedaan en hoe zij leiding geeft. De argumentatie van de verzoekster dat zij kan bogen op een jarenlange ervaring inzake leiding en organisatie wordt in dat advies uitdrukkelijk erkend, maar er wordt aan toegevoegd dat de verzoekster “meermaals moeilijkheden van relationele aard ondervonden” heeft en dat “ze als leidinggevende weinig visionair” is. Dat de tussenkomende partij op dit criterium gunstiger wordt beoordeeld, houdt geen kennelijk onredelijke beoordeling in.

De motiveringsplicht reikt ten slotte niet zo ver dat het directiecomité verplicht zou zijn om interne en externe diensten te raadplegen omtrent de verdiensten van de verscheidene kandidaten voor een vacante betrekking.

33. Wat betreft de stelling van de verzoekster dat het directiecomité niet ingaat op de opmerkingen in haar bezwaarschrift, kan worden verwezen naar de beoordeling van deze argumentatie in het eerste middel (nr. 22).

34. De verzoekster vermag in onderhavig geding niet de onwettigheid van de benoeming van de tussenkomende partij tot attaché A1 aan te voeren, aangezien die benoeming inmiddels definitief is geworden, zoals de verwerende partij terecht opwerpt. Om dezelfde reden kan de verzoekster niet met goed gevolg aanvoeren dat de relevante ervaring van de tussenkomende partij op een onregelmatige wijze zou zijn verworven omdat zij op een onregelmatige wijze zou zijn benoemd.

35. Het valt ten slotte niet in te zien hoe de argumentatie van de verzoekster met betrekking tot het gebruik der talen en het taalevenwicht in de

nationale dienst van de IDPB in aanmerking kan worden genomen voor de beoordeling van het onderhavige geding.

36. Het derde middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 22 februari 2012, door de Raad van State, Ve kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Jacques Jaumotte,	staatsraad,
Jeroen Van Nieuwenhove,	staatsraad,
bijgestaan door	
Christophe Verhaert,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Christophe Verhaert

André Beirlaen